

מ"ת 41207/02/13 - מדינת ישראל נגד עאמר חרחש (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 41207-02-13 מדינת ישראל נ' חרחש(עציר)
תיק חיצוני: 2897/12

בפני	כב' השופטת ענת זינגר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	עאמר חרחש (עציר)
משיב	

החלטה

לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה לביטול ההחלטה ו/או עיכובה.

המשיב הובא לראשונה לדיון, לאחר מעצרו, ביום **23.10.14**. ב"כ המדינה אמר באותו דיון כי ב"כ המשיב, עו"ד אריאל, ביקש את דחיית הדיון. בהתאמה לבקשת האחרון - אכן נדחה הדיון ליום 26.10.14 כאשר המשיב נותר במעצר.

חרף האמור - גם לדיון ביום **26.10.14** התייצב מטעם המשיב, עו"ד אשר טען כי אינו בקי בתיק ושוב זה נדחה.

עת התקיים דיון נוסף ביום **30.10.14** - שוב לא הייתה התייצבות מטעם המשיב. באותו מועד נשאל המשיב (שנותר כאמור בינתיים במעצר והובא באמצעות השב"ס), מה פרק הזמן שהוא מבקש לדחות את הדיון, באופן שיוכל בוודאות, לאתר ייצוג חלופי, עד לאותו מועד. הובהר למשיב - כי אם גם לדיון נוסף (בהתאם למועד שאותו יבקש), לא יתייצב עורך דין לייצגו, יהא עליו לייצג את עצמו. אף שבית המשפט הציע דחיה של מספר ימים רב יותר, ביקש המשיב כי הדיון ידחה, רק עד ליום 2.11.14 וכך אכן נקבע.

בבוקר ביום **2.11.14** - עוד עובר לדיון, התייצב באולם בית המשפט בא כוח המשיב, עו"ד וכילה לבדו וציין כי ייתכן ויצטרך לבקש דחייה נוספת להיערך לטיעון. הובהר לו כי לנוכח ההתנהלות, לא יקבע מועד נוסף. אכן, בהמשך היום, עת התייצב לדיון, לא חזר עו"ד וכילה בפתח הדיון על בקשתו לדחייה וב"כ המדינה העלה את כל טענותיו. רק לאחר שזה סיים לטעון לגוף הבקשה, העלה ב"כ המשיב, בלשון רפה טענה שידרש להשלים תשובתו. אף שהובהר מראש כי ביום זה עתיד להתקיים הדיון, ניתנה פעם נוספת ולפנים משורת הדין - אפשרות להשלמת טיעון. ברם, הובהר כי המועדים להגשתה קצובים וכן אורך ההשלמה.

אף שהיה צורך להגיש את השלמת טענות המשיב **עד ליום 4.11.14, בשעה 10:00** (כאשר כבר למחרת היום הייתה צריכה להיות מוגשת תשובת המדינה) - לא הוגשה השלמה הטיעון עד לשעה 10:00 או אף עד לסוף אותו יום (4.11.14). כך גם לא הוגשה עד לשעה 10:00, או עד לסוף אותו היום - בקשה למתן ארכה.

בנסיבות המתוארות - ניתנה ההחלטה ללא קבלת השלמת הטיעון.

לטעמי, לנוכח מספר ההזדמנויות הרבות שניתנו, ניתנה ההחלטה כך, בדין.

ביחס לטענות שבבקשה האחרונה אני מוצאת להוסיף עוד;

1. הטענה כאילו עו"ד וכילה נזקק לזמן נוסף, מחמת שאינו מעורה בתיק, אלא כביכול עו"ד אריאל, הוא לבד שמייצג את המשיב, מוטב היה שלא תיטען;

בעניין זה די בהפניה לדוגמא לפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי מיום 11.5.14, ממנו ניתן ללמוד על מעורבות עו"ד וכילה בתיק.

כב' השופט מינטקביץ, כבר העיר שאין מקום לטענה זו (ר' החלטתו מיום 19.10.14 בעמ' 82), וראוי היה שלא לחזור עליה, גם מטעם זה.

אפילו תאמר כי עו"ד וכילה אינו מעורה ברמה המאפשרת לו לחקור בתיק העיקרי, ברי כי הוא היה מעורה באותו תיק, ברמה מספקת כדי להעלות את מלוא טענותיו, בדיון ביום 4.11.14.

2. עוד יותר לא ברורה הטענה כאילו רק ביום 3.11.14 הצליח עו"ד וכילה לאתר את עו"ד אריאל ולקבל ממנו את הבקשה לעיון חוזר (ר' סעיף 9 לבקשה האחרונה). השניים עובדים באותו משרד. וכי הטענה היא שהתגובה הועברה ישירות ובאופן פרטי לעו"ד אריאל, אשר לפי הנטען מחמת פציעה אינו עובד?! ועוד; לא ברור כיצד יכולה טענה זו להתיישב עם העובדה שעו"ד וכילה טען בדיון ביום 2.11.14 לגוף הבקשה, באופן המלמד כי הכיר את תוכנה.

בנוסף, הוא גם לא העלה כל טענה באותו דיון, בדבר אי קבלת הבקשה (מיותר לציין כי אם היה טוען כן - היה מקבל עותק מהבקשה על אתר וכן שהות לעיין בכל הדרוש). נראה כי הדברים מדברים בעד עצמם.

3. באשר לטענה כאילו עסקינן בבקשה ארוכה בעוד למשיב ניתנה זכות טיעון קצרה - יוטעם כי ב"כ המשיב יכול היה לשטוח כל טענותיו בדיון ביום 2.11.14. כל שביקש לטעון הועלה לפרוטוקול, ללא שמי מקצר טיעונו (הכול כמקובל, בין שאורך הבקשה הוא כזה או אחר).

4. באשר לתקלה הנטענת במשרד עו"ד וכילה (הוא להבנתי גם משרד עו"ד אריאל);

אכן ייתכן והייתה בעיה בחשמל במשרד ביום 3.11.14, ברם לא ניתן מענה לשאלה - מדוע לא נמסרה כל הודעה, או בקשה, בעניין זה עד ליום 4.11.14 בשעה 10:00 - הוא המועד האחרון אשר עד אליו היה צריך להגיש התגובה. כזכור, ההחלטה ניתנה רק ביום 5.11.14 וללא שגם במועד זה, הונחה תגובה או בקשה, בפני בית המשפט.

אפילו יונח כי הועבר פקס לבית משפט (ללא בדיקה שזה אכן התקבל ו/או נסרק), הרי שלפי האישור הנטען - נשלח גם אותו פקס, מספר שעות לאחר המועד האחרון שנקצב לתגובה, בעוד התקלה במשרד, הייתה ידועה עוד מהיום שקדם לכך.

בנסיבות המתוארות, לנוכח אופן התנהלות המשיב ובא כוחו - איני סבורה אפוא שיש מקום לבטל את ההחלטה. זאת, אף ללא שאדרש לטענות שבתגובה (תגובה אשר המשיב בחר להגיש, רק לאחר שניתנה כבר ההחלטה).

מעבר לדרוש אוסיף;

למרבית הטענות שבתגובה (שהוגשה כאמור לאחר שניתנה כבר ההחלטה), יש מענה בהחלטה שניתנה.

באשר לטענה חדשה שהועלתה - היא טענה כי חל שינוי באשר לתשתית הראייתית; בשים לב לכך שטענה זו הועלתה, תוך חריגה מהרשות שניתנה (שכן ההשלמה בכתב נועדה להרחבת טענות מהדיון ולא לטענות חדשות), בשים לב לכך שזו הועלתה לאחר המועד שנקצב לכך ובעיקר בשים לב לכך שזו הועלתה רק לאחר שניתנה החלטה מפורטת, ביחס לטענות שכן הועלו - **סבורני שבנסיבות, דינה להבחן בהליך נפרד, בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר - מטעם המשיב.**

מאחר ועולה כי שמיעת ראיות המאשימה עתידה להסתיים בעוד דיון אחד, נראה כי מוטב גם שאותה בחינה תערך לאחר אותו מועד (ועניין זה על ב"כ המשיב לשקול ביחס למועד הגשת בקשתו).

בהמשך למתואר, לנוכח כלל מחדלי המשיב - לא מצאתי אפוא מקום לבטל ההחלטה.

כמובהר, אין בכך למנוע מהמשיב מלהגיש בקשה לעיון חוזר מצדו, במועד שימצא לנכון.

לטענות בראש זה, אין מקום להידרש מקום בו לא הועלו בדיון, לא ניתנה למבקשת אפשרות להידרש אליהן והן הועלו לראשונה לאחר שניתנה כבר ההחלטה.

המשיב נמצא במעצר עוד מיום 23.10.14 - לנוכח בקשות דחייה של הדיונים מצדו.

בנסיבות אלה - לא ברורה הבקשה לעיכוב ביצוע ואיני מוצאת להורות על שחרור המשיב.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.